

FOİX - CHAVANY - MARIE SENDROMU: BİR OLGU SUNUMU*

Behiye ÖZER, Figen EŞMELİ, Mehmet ÇELEBİSOY, Kamuran DÖNERTAŞ

İzmir Atatürk Devlet Hastanesi Nöroşirürji Kliniği, İzmir

ÖZET

Foix-Chavany-Marie sendromu pseudobulber paralizinin ender görülen kortikosubkortikal formudur. Klinik tablo anarthri ya da ağır dizartri ile alt kranial sinirlerin bilateral santral paralizisinin varlığına karşı; otomatik, istemsiz, emosyonel innervasyonun korunması ile karakterizedir. Anı gelişen sol yan güçlüğü ve konuşamama yakınmaları ile başvuran, otomatik hareketlerin korunduğu olgu, anatomik ve işlevsel ilişkiye klinik ve radyolojik bulgularla açıklamaya katkıda bulunacağı düşüncesi ile sunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Otomatik ve istemli hareketlerin ayrı ayrı tutulması, Foix-Chavany -Marie sendromu, anarthri.

FOİX - CHAVANY - MARIE SYNDROME: A CASE REPORT

Foix-Chavany-Marie syndrome is a rarely encountered corticosubcortical form of pseudobulbar palsy. The clinical picture is characterized by anarthria or severe dysarthria and a bilateral central voluntary paresis of lower cranial nerves with preserved automatic, involuntary emotional innervation. We report a case with sudden onset of hemiparesis, anarthria, automatovoluntary dissociation with clinical and radiological data.

Key Words: Automatovoluntary dissociation, Foix-Chavany-Marie syndrom, anarthri.

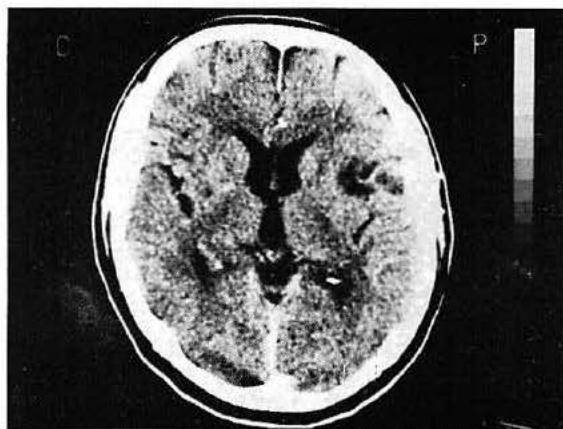
GİRİŞ

Foix-Chavany-Marie Sendromu (FCMS) suprabulber ya da psödobulber paralizinin kortikosubkortikal formu olarak ilk kez Alajouanine ve Thurel tarafından bildirilmiştir. Klinik tablo anarthri ya da ağır dizartri ile alt kranial sinirlerin bilateral istemli parezisi ; otomatik, istemsiz ve emosyonel innervasyonun korunması ile karakterizedir (1,2). Bu durumun hangi bölgenin etkilenmesi sonucu ortaya çıktığı tam olarak bilinmemektedir. FCMS'nin ve emosyonel paralizinin klinik bulguları istemli ve otomatik hareketler için ayrı kortikobulber yollar olduğunu düşündürmektedir. Biz de serebrovasküler hastalık sonunda FCMS gelişen bir olguya anatomik ve işlevsel ilişkiye klinik ve radyolojik bulgularla açıklamaya katkıda bulunacağı düşüncesi ile literatür eşliğinde sunduk.

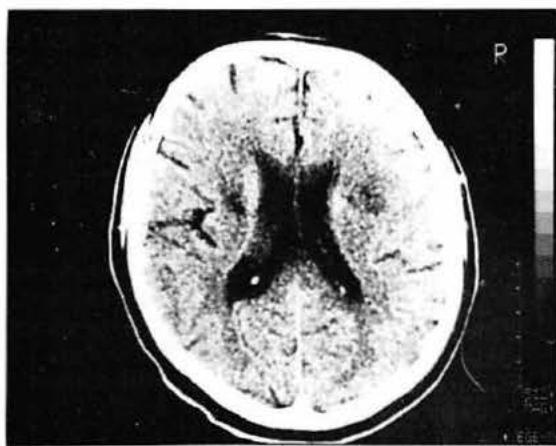
OLGU

Kırksekiz yaşında, önceden herhangi bir nörodefisiti olmayan kadın hasta, sol yan güçlüğü ve konuşamama yakınması nedeniyle İzmir Atatürk Devlet Hastanesi'ne sevk edilmiştir. Öyküsünde birkaç yıl önce bir gece süren ve kendiliğinden düzelen "konuşamama" tanımlanmıştır. Özgeçmişinde hipertansif ve on iki yaşından bu yana epileptik olduğu belirtilmiştir. Nörolojik bakıda bilinci açık olup emirlere uygun motor yanıt vardı. Fakat ağızını açamıyor, dudaklarını oynatamıyor, yutkunamıyor. Uvula orta hatta olup, yumuşak damakta istemli hareket ve öğürme refleksi yoktu. Dil ağız içinde hareket etmiyor, dışarı çıkartılmıyordu. Fasikülyasyon ve atrofi görülmemiştir. Anartrik olan hastanın

laringoskopisinde vokal kord paralizisi olmadığı bildirildi. Anlama komplike sözel emirlere uygun motor yanıt verecek şekilde tamdı. Okur-yazar olmadığı için lisan işlevlerinin bu kısmı değerlendirilemedi. Konfrontasyonla sol homonim hemianopsi, üstte egemen sol hemiparezi saptandı. Plantar refleks fleksördü, frontal serbest kalma belirtileri yoktu. Hasta flask olan brankiyal kaslarını istemli olarak hareket ettiremediği halde ağlarken ve gülümserken mimik kaslarında uygun hareket gözleniyordu. Olaydan 3 ve 20 gün sonra çekilen beyin tomografilerinde sol parietalde periventriküler beyaz cevherde düzensiz konturlu infarkt alanı ve sağda operküller bölgesinde korteksten beyaz cevhre doğru uzanım gösteren düzensiz konturlu subakut enfarkt alanı görüldü (Şekil I). Klinikte bulunduğu süre içinde hasta kıvamlı bazı gıdaları yutabilir hale geldi, hemiparezide kısmi bir düzelleme görüldü. Diğer bulgularda herhangi bir değişiklik olmadı.

Şekil I: Foix - Chavany - Marie sendromu

Şekil II: Foix - Chavany - Marie sendromu

TARTIŞMA

FCMS en sık cerebrovasküler olaylar sonucunda görülmekte birlikte; santral sinir sistemi enfeksiyonları, nöronal göç (migrasyon) kusurları olan gelişimsel bozukluklar, çocukların epilepsi, ender olarak da dejeneratif hastalıklar bu sendroma yol açabilir (3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11). FCMS bilateral anterior operkulum sendromu tanımına yeğlenmektedir. Çünkü literatürde ender de olsa unilateral lezyonların FCMS'ye yol açıldığı ve operküller bölge dışındaki lezyonlarda aynı tablonun görülebildiği bildirilmiştir (12, 2). FCMS'nin ayrıcalı tanısında kortikal olmayan suprabulber paralizi ve birçok periferik sinir hastlığı yer alır. Kortikal olmayan suprabulber paralizinin gidişi daha basamaklı olup etkilenen kasların spastisitesi ile karakterizedir. Genellikle tam işlev yitimi değil, dizarti ve disfaji şeklinde bozukluk vardır. (2). FCMS'de etkilenen kaslarda spastisite olmayıși farklı bir özelliğidir. Klinikle ayırmak yapılamadığı olgularda radyolojik görüntüleme yöntemleri belirleyici olacaktır. En önemli konușma bozukluğunun afazi ve oral apraksiden ayrılmasıdır. FCMS'nin klinik bulguları istemsiz hareketler için alt presentral girüsün bütünlüğünün korunmasının şart olmadığını düşündürmektedir. Apraksinin tanımında farklı görüşler olmakla birlikte bizim kabul ettigimiz tanıma göre FCMS'de birincil bir motor deficit olduğundan var olan konușma bozukluğu apraksi olarak nitelendirilemez (13). Tutuk afazi ve apraksinin birlikte görüldüğü oral apraksiden farklı bir şekilde FCMS'de -bazı ender ve tartışmalı olgular dışında-bilateral lezyon söz konusudur (2, 11, 12). İstemli mimikler ya da emosyonel ifadelerin taklısı istemli kortikofugal yolların

kontrolu altındadır. Spontan emosyonel ifadenin ise basal gangliyonların işlevi olduğu düşünülmektedir. Ayrıca limbik yolların bütünlüğünün korunmuş olmasının yüz ifadesi için gerekli olduğu bilinmektedir (14). Deney hayvanlarında beyin sapi ve medulla spinalise giden birçok polisinaptik efferent yolun varlığı gösterilmiştir (15). Otomatik ve istemsiz hareketlerin ayrı ayrı tutulmasında hangisinin rol oynadığı bilinmemektedir. Bizim olgumuzda anlamanın tam olması, istemli basit hareketlerin dahi yapılamadığı ve spastisite olmayan, otomatik ve istemli hareketlerin ayrı ayrı tutulmuş gösterdiği fasio-linguo-velo-faringeo-mastikatör paralizinin varlığı, radyolojik bulguların da desteklediği FCMS tanısına götürmektedir.

KAYNAKLAR

1. Mao CC, Coull BM, Golper LAC, Rau MT. Anterior operculum syndrome. Neurology 1989; 39:1169-1172
2. Weller M. Anterior opercular cortex lesions cause dissociated lower cranial nerve palsies and anarthria but no aphasia: Foix-Chavany-Marie syndrome and "automatic voluntary dissociation" revisited. J Neurol 1993; 240:199-208
3. Colamaria V, Sgro V, Caraballo R, Simeone M, Zullini E, Fontana E, Zanetti R, Crimau-Marino R, Barnardina BD. Status epilepticus in benign rolandic epilepsy manifesting as anterior operculum syndrome. Epilepsia 1991; 32 (3):329-334
4. Cosnett JE, Moodley M, Bill PLA, Bullock R. Operculum syndrome from brain abcess in a left- hander. J Neurol Neurosurg Psychiatry 1987; 51:307-308
5. Ferrari G, Boninsegna C, Beltramello A. Foix-Chavany Syndrome: CT study and clinical report of three cases Neuroradiology 1979; 18:41-42
6. Fusco I, Vigevano F. Reversible operculum syndrome caused by progressive epilepsy partialis continua in a child with left hemimegalencephaly. J Neurol Neurosurg Psychiatry 1991; 54:556-558
7. Graff-Radford NR, Bosch EP, Stears JC, Tranel D. Developmental Foix-Chavany-Marie syndrome in identical twins. Ann Neurol. 1986 20:632-635
8. Grassi MP, Borella M, Clerici F, Perin C, Bini MT, Mangoni A. Reversible bilateral opercular syndrome secondary to AIDS-associated cerebral toxoplasmosis. (Abs) J Neurol Sci. 15(2):115-117
9. Septien L, Gras P, Giroud M, Dumas R. Acute anterior bi-opercular syndrome of critical origin in epilepsy with rolandic spikes. (Abs) Rev Neurol 148 (11):712-715
10. Shevell MI, Carmant L, Meagher Villemure K. Developmental bilateral perisylvian dysplasia.(Abs) Pediatr Neurol 8 (4): 299-302
11. Weller M. How to define the opercular syndrome? (letter; comment) J Neurol 199, 239 (5) 294-5
12. Posteraro L, Pezzoni F, Varaldo E, Fugazza G, Mazucchi A. A case of unilateral opercular syndrome associated with a subcortical lesion. J Neurol 1991; 238:337-339
13. Hopf HC, Müller-Forell W, Hopf NJ. Localization of emotional and volitional facial paresis. Neurology 1992; 42:1918-1923
14. Jenny AB, Saper CB. Organization of the facial nucleus and corticofacial projection in the monkey. Neurology 1987; 37: 930-939.